

Εἶδωλα, παληομάρμαρα τῶνά του χέρι ἐσποῦσε,
Μὰ τ' ἄλλο πύργω σήκωνε γιὰ νὰ μᾶς δώσῃ "Ωρα.
Βλέπετε, δὲν ἐπίστευε στὰ εἶδωλα ἐκεῖνος...
Καὶ εἶχε χέρι χριστιανοῦ ἀλήθεια ὁ 'Ελγίνος...

Γ'

Αἰῶνας ἦταν ὁ θαυλὸς τοῦ 'Ηροστράτου μόνος,
Καὶ νὰ τοῦ δώσῃ σύντροφο δὲν εὗρισκεν ὁ χρόνος.
Μὰ δεῖ, δὲν ἠμπόρεσε οὐτ' ὁ καιρὸς νὰ κίνη,
'Ο Σύλλας καὶ οἱ Χριστιανοί, φωτιὰ καὶ Μουσουλμάνοι,
'Ενας Σκωτσέζος τῶκανε κ' ἐγκρέμισεν ἐκεῖνα,
Ποῦ εἶχε περηφάνεια τοῦ ὁ κόσμος καὶ στολὴ του,
Ποῦ τοῦ Φειδία ἔγλυψε τὸ χέρι μὲ ἀκτίνα,
Καὶ τὸ θαυλὸ συντρόφεψε τὸ γύφεικο σφυρὶ του!

Δ'

Βάλτε φωτιὰ καὶ κάψτε το' δὲν εἶν' αὐτὸ ρολόγι.
Τοῦ Γιούδα εἶν' τ' ἀργύρια, κατάρας μοιρολόγι.
Γκρεμίστε το' δὲν ἔχομε ἀνάγκη νὰ τ' ἀκούμε.
Δὲν τὸν ξεχνοῦμε, κ' ἂν χαθῆ, τὸ φίλημα τὸ πλάνο.
Θαρροῦσε ὁ μωρὸς μ' αὐτὸ πῶς θὰ τὸν θυμηθοῦμε!
'Ὡσὰν νὰ μὴ πηγαίνωμε στὸν Παρθενῶνα ἐπάνω,
'Ὡσὰν νὰ μὴ κυττάζωμε εἰς τὸ ἀέτωμά του
Γραμμένο μὲ τὸ χέρι του τ' ἀνίερ' ὄνομά του.
Κάθε σπασμένο μάρμαρο στ' ἀέτωμα ἐκεῖνο
'Ντροπὴ, φωνάζει, στὴ Φραγκιά, κατάρα στὸν 'Κιγγίνο!
'Α, ἡ ἀθανασία τοῦ αἰῶνα θὰ ζήσῃ.
Στὸν Παρθενῶνα στήθηκε καὶ δὲν ἔμπορεῖ νὰ σβύσῃ.
Θὰ μείνῃ τ' ὄνομά του ἐκεῖ στὸ πλάι τοῦ Φειδία,
Σὺν τὸ ὄνομα τοῦ Σατανᾶ στὴ Βίβλο τὴν ἀγία!

Κατὰ τὸν 'Ιούλιον τοῦ 1883.

Α. ΠΑΡΑΣΧΟΣ

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

'Ἐν τινι ἀναγνώσματι, ὅπερ ἐποίησεν ἕν τῶν
Λοιδιενείων Συλλόγων ὁ Ἰωάννης Λώμποκ, ὁ
γράφας τὴν σπουδαιότατην περὶ μυρμηκῶν μονογρα-
φίαν, ἧς βραχεῖαν περίληψιν ἐδημοσίευσεν ἡ «Ἐ-
στία», ἀνέπτυξεν εἰς τοὺς ἀκροατὰς του τὸν λόγον, δι'
ὃν κατὰ προτίμησιν ἐμελέτητε τὰ ἦθη τῶν μυρμηκῶν.
οὗτος δ' εἶναι ὅτι ἕν τῶν βίω τῶν ἐντόμων ἐκεῖνων πα-
ρατηροῦνται τὰ αὐτὰ φαινόμενα, τὰ ὅποια παρατηροῦνται
καὶ ἕν ταῖς κοινωνίαις τῶν ἀνθρώπων. Ὁ βλέπων
πῶς αἱ κοινωνίαι τῶν μυρμηκῶν ζῶσιν εὐτάκτως
καὶ εὐκόσμως, πῶς τρέφουσι τὰ μικρὰ των, πῶς πε-
ριποιοῦνται τοὺς νοσοῦντας καὶ τοὺς ἀδυνάτους, πῶς
συλλαμβάνουσι αἰχμηκλῶτους καὶ τοὺς βιάζουσι νὰ
δουλεύωσι τοὺς νικητὰς, πῶς διορτυτῶσιν ὑπογεῖους
σύριγγας, πῶς οἰκοδομοῦσι κατοικίας καὶ χαράτ-
τουσι ὁδοὺς, πείθεται ὅτι οἱ μύρμηκες δὲν στεροῦνται
φρονήσεως. Ἡ δὲ διαφορὰ τῆς νοημοσύνης αὐτῶν ἀπὸ
τῆς τοῦ ἀνθρώπου δὲν εἶναι ἀπόλυτος, ἀλλὰ μόνον
κατὰ βαθμοὺς τινὰς διαφέρει.

'Ο ἀριστος τρόπος τῆς παρατηρήσεως τῶν ἡθῶν
τῶν μυρμηκῶν εἶναι ὁ ἀπλουστάτος ὁ Λώμποκ ἐπὶ
μακρὸν χρόνον ἐποίητο χρῆσιν πρὸς τοῦτο δύο ὑα-
λίνων πλακῶν ἐπέστρωσε τὴν κάτω πλάκην μὲ χῶμα
καὶ ἐπέθετε τὴν ἑτέραν, οὐχὶ ἀκριβῶς προσαρμοζόμενα,
ἀλλ' εἰς τρόπον, ὥστε νὰ μὴν ἰσχυρῶς, ὅπως κινῶνται
ἐλευθέρως οἱ μύρμηκες. Κοινῶς ἐπίστευετο, ὅτι αἱ ἐρ-
γάτιδες μύρμηκες ζῶσιν ὀλίγας μόνον ἑβδομάδας, αἱ
δὲ βασιλισαὶ ἕν ἢ δύο ἔτη τὸ πολὺ. Ὁ Λώμποκ

ὁμοῦς διετήρησεν ἐργάτιδας ἐπὶ ἑπτὰ ὄλα ἔτη καὶ βα-
σιλισσας ἐπὶ δώδεκα. Ἀλλὰ τὰ ἄρρενα τῶν μυρμη-
κῶν ζῶσιν ὀλιγώτερον τῶν ἄλλων.

'Ἀξία παρατηρήσεως εἶναι ἡ φιλόστοργος μέ-
ριμνα, ἣν οἱ μύρμηκες καταβάλλουσι πρὸς περιθάλ-
ψιν τῶν νεογνῶν, κατὰ τὴν ἐκκλάψιν αὐτῶν. Ὅταν
συμβαίνωσιν ἀτυχήματα, εἶναι θαυμασία ἡ φιλάν-
θρωπος ἀφοσίωσις τῶν μυρμηκῶν τῆς κοινότητος πρὸς
τοὺς παθόντας· οὕτω τοὺς ἀκρωτηριαζομένους περι-
ποιοῦνται μετὰ πολλῆς ἐπιμελείας. Ὁ Λώμποκ εἶ-
δε νὰ νοσηλεύωσιν οἱ μύρμηκες ἐπὶ πέντε μῆνας
ἕνα ἠκρωτηριασμένον.

Κατὰ τινὰ σημεῖωσιν δημοσιευθεῖσαν ἕν τινι
τῶν τελευταίων φύλλων τοῦ γαλλικοῦ περιοδικοῦ «Ge-
nie civil», ἡ ταχύτης τοῦ δρόμου τῶν κλωσῶν ἡσκη-
μένων ταχυδρομικῶν περιστέρων ποικίλλει πάντοτε,
ἀναλόγως τῆς ἀποστάσεως, ἣν διατρέχουσιν. Ἡ ἀπὸ
Παρισίων εἰς Βερσαλλίας ἀπόστασις εἶναι 20 χιλιόμε-
τρων τῶ 1873 αἱ ταχυδρομικαὶ περιστῆραι ἐκόμιζον
εἰς Παρσιούς τὰς περιλήψεις τῶν πρακτικῶν τῶν συ-
νεδριάσεων τῆς 'Εθνοσυνελεύσεως, ἧτις συνήρχετο εἰς
Βερσαλλίας, ἐντὸς 10 λεπτῶν, ἧτοι διετρεχον δύο
χιλιόμετρα κατὰ λεπτόν. Ἐπίσης ταχέως διήνυσαν
ταχυδρομικαὶ περιστῆραι τὴν ἀπὸ Δούβρου εἰς Λονδί-
νον ὁδὸν ἀπέχουσι δ' αἱ πόλεις αὐταὶ ἀλλήλων 113
χιλιόμετρα κατ' εὐθείαν γραμμὴν. Ἀπὸ Παρισίων εἰς
Μουλὲν (290 χιλιόμετρα) ἡ ταχύτης τῶν περιστέρων
ἦτο 1600 μέχρι 1700 μέτρων κατὰ λεπτόν. Οἱ ἀ-
ριθμοὶ ὁμοῦ οὗτοι ἐμφαίνουσι τὸν ἀνώτατον ἔρον τῆς
ταχύτητος ἢ δὲ συνήθης ταχύτητος, ὅταν ἡ ἀπόστασις
εἶνε μικροτέρα τῶν πεντακοσίων χιλιομέτρων, δὲν ὑ-
περβαίνει τὰ χίλια μέτρα κατὰ λεπτὸν ἕν εὐδία καὶ
τὰ 600 μέχρι 700 ἐν κακοκαιρίᾳ. Κατὰ τὴν ἀνα-
λογίαν ταύτην, λαμβανομένης ὡς βάσεως τῆς ταχύτητος
ἐνὸς χιλιομέτρου κατὰ λεπτόν, αἱ ταχυδρομικαὶ περιστε-
ραι δύνανται νὰ διανύσωσι τὴν ἀπὸ Ἀθηνῶν εἰς Λάρισαν
ἀπόστασιν εἰς τρεῖς καὶ ἡμίσειαν ὥρας καὶ τὴν ἀπὸ
Ἀθηνῶν εἰς Καλάμας εἰς τρεῖς περίπου ὥρας.

'Ἡ γηραιότατη τῶν ἀκακίῶν ἐν Εὐρώπῃ εὕρισκε-
ται ἕν τῶν φυτοκομείῳ τῶν Παρισίων. Τὸ δένδρον
τοῦτο εἶνε τὸ πρῶτον ἐξ Ἀμερικῆς εἰσαχθὲν καὶ ἐ-
φυτεύθη τῶ 1645. Πρὸ τίνος ἐκλάδευσαν τοὺς ἀνω-
τέρους κλάδους του, οἵτινες ἤρριξαν νὰ ξηραίνωσινται,
καὶ ἦδη φαίνεται πάλιν ἀκμαϊότατον.

'Ανεκαλύφθησαν ἐσχάτως μεγάλα στρώματα χου-
σοφόρα ἐπὶ τῆς δεξιᾶς ὄχθης τοῦ ποταμοῦ Ἀμούρ,
τὴν ὅποιαν κατέχει ἡ Κίνα. Οἱ Ρῶσοι εἰσὶ κύριοι
τῆς ἀριστερᾶς ὄχθης, ἐξ ἧς ἀπολαμβάνουσι κατ' ἔτος
περὶ τὰ 150, 000, 000 φράγκων.

'Ἰεραπόστολος Ἀγγλος προσκαλεῖται ὑπὸ οἰκογε-
νεῖας εἰς ἐσπερίδα. Αἱ θυγατέρες τοῦ οἰκοδεσπότητος πα-
ρουσιάζονται ν τ ε κ ο λ τ ε. Ὁ πατὴρ θέλων νὰ κολάσῃ
ὀλίγον τὸ πρᾶγμα ὑπομνήσκει τὸν κατάρχο συρμόν.

— Ἄ, δὲν σημαίνει τίποτε, λέγει ὁ ἱεραπόστολος.
'Ἐγὼ ἔζησα τέσσαρα ἔτη μεταξὺ τῶν ἀγρίων.